

tionens sidste store Bærer herhjemme, Olaf Poulsen, rent teknisk opfattede og fortolkede Grundlæggeren af det danske Teater!

Hofteatret er et af de ældste Teatre i Europa, om ikke det ældste. Sandsynligheden taler for, at Holbergs eget Teater, Grønnegadeteatret, har tjent som Mønster for dets Indretning og Stil, og det rummer baade historiske Minder — Struensee-Perioden, da Enevold Brandt var Teatrets Direktør — og Minder fra den Historie, der er knyttet til den danske Skueplads. Her var det, Ewalds „Balders Død“ første Gang opførtes, her holdt Rahbek sine Forelæsninger over Skuespilkunstens Historie, her begyndte Fru Heiberg sin gloriøse Teaterbane, her spillede Høedt og Michael Wiehe. Jeg synes, det vilde være stor Synd, om man ikke bevarede dette nationale Mindesmærke, og jeg tror, at Efterverdenen vilde beklage, om denne enestaaende historiske Overlevering skulde ødelægges for at give Plads til Lejligheder for nogle Hoffunktionærer.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Jeg maa takke Udvalget for Betænkningen i dens Helhed, men ganske særlig for det første Punktum, hvor Udvalget udtaler sig enigt om, at det kgl. Teater bør opretholdes som en Nationalscene. Naar dette sker, vil jo til alle Tider den bedste Garanti for dette Teaters Virksomhed dermed være given. Jeg kan modtage Ændringsforslaget til § 7 og finder kun Anledning til at udtale, at hvad der ønskes i dette Ændringsforslag, realiter finder Sted allerede nu. Og endelig Ændringsforslaget til § 9 om en Revision af Loven kan jeg ogsaa tiltræde, og jeg vil ligesom Udvalget udtale det Haab, at det maaske endogsaa inden Udgangen af Aaret 1914 maa være lykkedes at skabe saadanne Forhold Teatret vedrørende, at den store Nydannelse kan finde Sted, den, som jeg ogsaa mener er nødvendig for Teatrets Fremtid.

De Ønsker, der ere udtalte af forskellige af Udvalgets Medlemmer, kan jeg i al Almindelighed tiltræde. Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer) betegnede det kgl. Teater som en Stat i Staten. Maa jeg dertil sige, at jeg finder det ønskeligt, at der er mange smaa Stater i Staten, thi dette betyder jo dog i denne Sammenhæng ikke andet, end at der rører sig et stærkt personligt og privat Initiativ. Jeg tror heller ikke, det lader sig gøre for det kgl. Teaters Ved-

kommende at planlægge dets Drift paa en saadan Maade, at det private, personlige Initiativ ikke meget stærkt kan gøre sig gældende, saa det bliver en lille Stat i Staten. Det ærede Medlem kan dog ikke mene, at der ligger noget skjult for Regeringen eller for de Udvalg, der have været eller maatte blive nedsatte, vedrørende det kgl. Teaters Forhold. Der vil jo alt ligge aabent og klart i Dagen. Jeg tror, man bliver nødt til at lade en Virksomhed som den, der skal rummes indenfor det kgl. Teater, være selvstændig i meget udstrakt Grad med Hensyn til Ledelse og Styrelse.

Det ærede Medlem nævnedes igen et Spørgsmaal vedrørende Funktionærerne og udtalte paa ny Ønsket om, at der ikke maatte være denne Forskel paa Sæsonfunktionærer, om man vil, og saa Helaars. Nu er Forholdet i Virkeligheden dette, at naar Teatret slutter sine Forestillinger om Foraaret, er der ikke mere at bestille for en Del af dette Personale; og det er dog vist en farlig Regel at anvende ret almenlydigt, at man bør helt afskaffe det, som hedder Sæsonarbejde, og udstrække disse Funktionærers Lønningstid til hele Aaret, selv om de kun havde een Sæson at virke i. Det var dog ikke utænkeligt, at disse Folk netop paa denne Aarstid, da Teatret holder stille, have Udsigt til at faa andet Erhverv, og man skal ikke sløve det Initiativ, der kan ligge hos den enkelte til at være vindskibelig og erhvervsdygtig. Det antager jeg heller ikke, det ærede Medlem paa nogen Maade har tænkt sig at skulle være med til. Jeg er sikker paa, at den nuværende Teaterledelse meget alvorligt og med stor personlig Velvillie har overvejet netop denne Sag og vil træffe den for Funktionærerne allerbedste Ordning, som dog er forsvarlig for Teatrets økonomiske Virksomhed. De Ønsker, der ere fremførte med Hensyn til, at Pensionsforholdene maa blive tagne under en alvorlig Overvejelse og mulige Indrømmelser blive gjorte til Korset og ogsaa til Embedsmændene indenfor det kgl. Teater, vil selvfølgelig Teatrets Bestyrelse ogsaa ved Forhandling, tænker jeg, med Ministeriet tage under Behandling med den allerstørste Velvillie. Jeg har vist hermed ogsaa svaret paa de Bemærkninger, der fremførtes af det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode).

Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), ankede paa ny over, at Teaterledelsen ikke opfyldte sin Pligt til